

Ikt. sz.: NBB-41/38-4/2019.

NBB-4/2019. sz. ülés
(NBB-21/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzetbiztonsági bizottságának**
2019. május 24-én, pénteken 10 órára
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet III. számú tanácstermébe
összehívott és határozatképtelenség miatt berekesztett üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása</i>	5
<i>A határozatképtelenség megállapítása</i>	5
<i>Hozzászólások</i>	6
<i>Az ülés berekesztése</i>	9

Napirendi javaslat

Tájékoztató az osztrák kormány lemondásához vezető események nemzetbiztonsági vonatkozásairól

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Mirkóczki Ádám (Jobbik), a bizottság elnöke

Dr. Molnár Zsolt (MSZP)
Ungár Péter (LMP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Imre Bernadett bizottsági munkatárs

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 01 perc)

Az ülés megnyitása

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Szép jó napot kívánok mindenkinek! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottságának ülését megnyitom, illetve megnyitnám. Tisztelettel köszöntöm körünkben a bizottság jelen lévő tagjait, a sajtó munkatársait és minden kedves megjelent vendéget.

A határozatképtelenség megállapítása

A határozatképeség megállapítását kellene megtenni. Tisztelt Bizottság! Megállapítom, hogy a jelenléti ív tanúsága szerint az ülésen 3 képviselő van jelen a 7 tagú bizottságból, így a bizottság nem határozatképes.

A napirend elfogadásáról értelemszerűen így nem tudunk szavazni.

Az ülés hivatalos részét ezennel be kellene rekesztenem; a mai egyetlen napirendi pontunk az osztrák kormány lemondásához vezető események nemzetbiztonsági vonatkozásairól szólt volna, de a Fidesz távolléte, immáron a sokadik bizottsági ülés bojkottálása ezt nem teszi lehetővé.

Azonban a tisztelt képviselőtársaim figyelmét szeretném arra felhívni, hogy emlékezzünk meg egy másik történetről, ami a mai napon mindenképpen a magyar parlamentarizmus egy újabb történelmi mélypontja, ez pedig az, hogy a titkosszolgálatok meghívottjai - először az elmúlt tíz évben, amennyire én visszaemlékszem 2010-től - nem jöttek el egy törvényesen, szabályosan összehívott bizottsági ülésre. Ez több kérdést fölvet, és én azt gondolom - de majd ha lesz valaki okosabb tőlem, talán meg tud benne erősíteni -, hogy a nemzetbiztonsági törvény sértése minimum fölmerül vagy ki is merül. Ugyanis a nemzetbiztonsági törvény 14. §-ának (4) bekezdése a következőképpen fogalmaz: „A parlamenti ellenőrzés gyakorlása során a Bizottság” - vagyis a Nemzetbiztonsági bizottság - „tájékoztatást kérhet a minisztertől és a miniszter egyidejű értesítése mellett a nemzetbiztonsági szolgálatok főigazgatóitól az ország nemzetbiztonsági helyzetéről, a nemzetbiztonsági szolgálatok működéséről és tevékenységéről”. Nem kell minisztériumi engedély egy bizottságnak ahhoz, hogy a tájékoztatást megkérje.

Természetesen az egy teljesen más felállás lett volna, ha az eddigi gyakorlatnak megfelelően eljönnek a szolgálatok, és arra hivatkozva, hogy nincs elfogadott napirend, elmondják, hogy nem áll módjukban tájékoztatást adni, ahogy az történt az elmúlt években és hónapokban sokszor. Ez azonban egy új helyzet. Az én kérdésem - így adott esetben a sajtón keresztül -, hogy a meghívott titkosszolgálatoknak honnan van tudomása arról, hogy nem lesz elfogadott napirend, és nem lesz bizottsági ülés. És most erre hivatalosan kellene válaszolniuk, nevezetesen, hogy a Fidesz Lendvay utcai székházából adták-e nekik a parancsot, hogy nem szükséges ma ide eljönniük, adott esetben a felelős minisztériumok és miniszterei, tehát Szijjártó Péter vagy Pintér Sándor tiltotta meg az Információs Hivatalnak és az Alkotmányvédelmi Hivatalnak, hogy ma eljöjjenek. Egy tény: nincsenek itt, és ez teljesen példátlan. Ennyi erővel Kövér Lászlónak javaslatot tehetünk arra, hogy a Nemzetbiztonsági bizottságot nyugodtan szüntesse meg, ugyanis, hiába a hatályos nemzetbiztonsági törvény, a civil kontrollt elveszítette a mai napon mindenképpen Magyarország a hazai titkosszolgálatok fölött. Ilyen banánköztársaságban sincs, hogy bármilyen szolgálat, bármilyen hatóság felülírja a törvényeket és nem tesz eleget a kötelezettségeinek.

Én azt gondolom, hogy ez talán a tervezett napirendnél is súlyosabb kérdés, és én erre mindenképpen választ várnék. Ezért nekem az a javaslatom, hogy a

Nemzetbiztonsági bizottság nevében egy hivatalos kérdést intézzünk a két miniszterhez, Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úrhoz, illetve Pintér Sándor belügyminiszter úrhoz, hogy ez hogyan fordulhatott elő; hogyan várják el a továbbiakban a törvényes működést; szükséges-e nekünk egyáltalán összehívni a Nemzetbiztonsági bizottságot, vagy elég csak akkor, amikor közbeszerzés alóli mentesítési kérelmet kell tárgyalnunk, hogy boldogan költhesse mindenki a pénzét.

Amikor a közvetlen szomszédunkban titkosszolgálati, nemzetbiztonsági kockázatok merülnek föl, hazai szempontból releváns belpolitikai szálak kerülnek napvilágra a sajtóban, nem prejudikálni akartunk, hanem egy hivatalos tájékoztatást kérni a magyar elhárítástól és hírszerzéstől. Ez volt a cél. Azonban a civil kontroll jelen állás szerint elveszett. És, még egyszer mondom, én nem tudok a felháborodásomnak elég hangot adni a tekintetben, hogy most már a titkosszolgálatok a látszatra sem adnak és egyszerűen el sem jönnek. Ilyen az elmúlt tíz évben nem fordult elő. Úgyhogy én nagyon kíváncsian várom a két felelős miniszter válaszát, hogy ez hogyan fordulhatott elő, és mire számíthatunk a jövőben, avagy forduljunk-e Kövér Lászlóhoz, hogy szüntesse meg a Nemzetbiztonsági bizottságot, mert azt, hogy a Fidesz képviselői most már sokadjára és a választások előtt rendszeresen nem végzik el a munkájukat, csak felveszik a fizetésüket, megszoktuk, de az, hogy egy bizottsági kontrollt nem tudunk gyakorolni a törvényeknek megfelelően magyar hatóságok és titkosszolgálatok fölött, én azt gondolom, hogy ez az elmúlt időszak legnagyobb botránya, még ha nem is olyan bulvárízű, vagy nem is tűnik olyan szenzációnak, mint amit a sajtóból megszokhattunk. Ez példátlan, és azt gondolom, hogy az ország politikatörténetének és - ha még nevezhetjük annak - a demokráciának ez mindenképpen egy fekete mérföldköve, hogy ezt a nem túl szép költői képet használjam.

Nem tudom, hogy képviselőtársaimnak van-e más javaslata vagy észrevétele, én a két miniszterhez fordulást elengedhetetlennek tartom. *(Jelzésre:)* Molnár Zsolt képviselő úr, tessék!

Hozzászólások

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én köszönöm szépen a sajtónak, hogy megjelent. Azzal kezdeném, hogy a magyar parlamentarizmus története 1990 után a mai napon véget ért, helyette egy állampárti működés alakult ki teljes egészében. A Fidesz pontot tett egy hosszú folyamat végére, ami nyilván a Nemzetbiztonsági bizottságon keresztül mutatta meg azt a felfogást, amely a civil ellenőrzést, a választói akarat érvényesítését gyakorlatilag teljességében kizárja. És, ahogy az elmúlt években tapasztaltuk, minden olyan témában, ami a Fidesz-KDNP-nek kellemetlen, ami a kormánynak kellemetlen, gyáván megfutamodnak. Ma azonban valóban új minőséget léptek azzal, hogy a szolgálat vezetői, illetve a felügyelő miniszterek sem képviseltetik magukat.

Ezért mondom azt, hogy egy folyamat végére tettek pontot, és ez az állampárti működés bizonyítéka. És valóban, innentől nem lehet beszélni már látszatdemokráciáról sem, hiszen a látszatdemokrácia akkor valósult volna meg úgymond banánköztársaság módra, amiről az elnök úr beszélt, hiszen én is ültem abban a székben, amiben az elnök úr, hogy többször volt olyan, hogy megjelentek a szolgálatok vezetői, majd sajnálkozásukat fejezték ki, hogy határozatképesség hiányában nem tudnak tájékoztatást adni.

A magam részéről támogatom azt a kezdeményezést, hogy a két miniszterhez forduljunk, de kiegészíteném azzal, hogy a házelnökhöz is, hiszen egyrészt a házelnök vezette a Nemzetbiztonsági bizottságot, és akkoriban kényesen ügyelt arra, hogy ennek a hatáskörei, a működése - egyébként helyesen - a parlamentarizmusba beilleszthető

legyen. Felügyelte a szolgálatokat, ahol szintén, legalább látszatra, de ügyelt a törvényes működés fenntartására.

Olyan minőségi változás következett be, hogy szerintem tájékoztatni kell a házelnököt, és feltenni azt a költői kérdést, amit a két miniszternek is megtettünk, hiszen eljárási szempontból nagyon súlyos vád fogalmazódik meg a magyar kormánnyal és a kormányzó párttal kapcsolatosan, hogy a szolgálatok nem maguktól nem jöttek el. Ahogy azt elnök úr megfogalmazta, én is csatlakozok ehhez a költői kérdéshez: vajon honnan tudták, hogy nem lesz határozatképes az ülés, és kaptak-e olyan parancsot, kaptak-e olyan utasítást, kaptak-e olyan sűgást, hogy nem kell eljönniük erre a mai bizottsági ülésre? Hiszen ezzel a nemzetbiztonsági törvényt is megsértették, aminek következménye kell hogy legyen.

De én arra kérem önöket, akik itt vannak, hogy ne bonyolódjunk bele ügyrendi és eljárási megfejtésekbe, hiszen ez a képviselők dolga meg az elnök úré, hanem a maga valóságában legyen tájékoztatva a magyar közvélemény arról, hogy vasárnap is mi a tétje a választásnak, hogy megyünk-e tovább ezen az úton, ahol egyszer csak majd nem az a tábla lesz kitéve, hogy „Zárt ülés”, hanem hogy „Lezárva”, érdeklődés hiányában nincs szükség a parlamentre. Láttunk már ilyen történelmi időszakot, ami úgy kezdődött, ahogy itt kezdődik ez a folyamat, és úgy végződött, hogy a parlamentet oszlatták végül fel. Tehát látható, hogy mi a tétje ennek a választásnak. Vigyék hírét ennek az üres teremnek, azoknak az üres székeknek. Tegyük meg, elnök úr, és bízom benne, hogy az LMP képviselője is csatlakozik hozzánk, hogy a meglévő ellenzéki egység legalább itt valósuljon meg.

És nyilván áttérve néhány másik gondolatra, hiszen ami most történik, az a parlamentarizmus szégyene, felszámolása, és a Fidesz-KDNP felelőssége. De az ügynek lett volna egy tartalmi vonatkozása, amiről szintén beszélt elnök úr néhány rövid gondolatot. Én is csak annyival egészíteném ki, hogy valójában nem azért jöttünk el, hogy sajnálkozzunk és felháborodjunk azon, amit a Fidesz csinál önmagában, hogy megállapítsuk, hogy a szolgálatok törvénytelenül nincsenek itt, megsértve a nemzetbiztonsági törvényt, hanem azért, hogy megtudjuk, hogy Magyarország függetlenségét, más szóhasználattal nemzeti szuverenitását sértő kezdeményezések történtek-e, van-e erről információja a magyar hírszerzésnek vagy elhárításnak, hiszen Ausztriában egy egészen példátlan, vagy legalábbis az Európai Unióban példátlanak nevezhető esemény, eseménysorozat történt, és ennek a sajtóban, de a mi információink szerint is vannak magyarországi vagy lehetnek magyarországi leágazásai. Ezért ezt tisztázni kellett volna, hogy van-e Magyarországon olyan törekvés más titkosszolgálatok vagy akár más államok részéről, hogy akár a sajtón, akár gazdasági befolyáson keresztül Magyarország függetlenségét sértsék vagy veszélyeztessék, legyen ez orosz törekvés, hiszen erről sokat hallhattunk, de ne zárjuk ki, hogy más államoknak is lehetnek ilyen törekvései, amelyek sértik Magyarország szuverenitását, függetlenségét, és azt a választói akaratot, hogy a magyar Országgyűlés dönthessen Magyarország sorsáról.

Sokat beszél erről a kormánypárt, leginkább a menekültektől és Brüsszeltől akarja megvédeni az országot. Én azt gondolom, hogy ez legalább ilyen fontos, hiszen a menekültválság egy valós probléma, ám jelen pillanatban nem napi probléma Magyarország számára. Brüsszellel fenyegetőzni pedig Fidesz-résről egy kampányfogás; nem szól másról, mint a választók megtévesztéséről. Viszont valós függetlenségi kérdés és valós veszély, hogy vannak-e olyan országok, vannak-e olyan titkosszolgálatok és vannak-e olyan befolyások, leginkább a média világában, de akár a gazdaságban vagy a közbeszerzéseknél, ahol az ország függetlensége érdemben sérülhetett, és ezekre a nagyon fontos kérdésekre ismételten nem kapunk választ,

amiért a teljes politikai felelősség a magyar kormányt és a kormányzó pártot terheli. És ezért kérem önöket is és a magyar választókat is, hogy ezt a kontrasztot vegyék észre, hogy hova halad ez az ország, túlléptünk a banánköztársaság fogalmán.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ungár képviselő úr, tessék!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen. Én a titkosszolgálatok meg nem jelenéséhez, illetve az eljárásrendi részhez nem szeretnék sokat hozzátenni, talán csak annyival próbálnám oldani a hangulatot, hogy az eddigi rövid, Nemzetbiztonsági bizottságban eltöltött időm során, hogy ha a titkosszolgálatok a Fidesz által valami bizalmas információról kívánnak tájékoztatni, akkor azt a holnapi Magyar Nemzetben úgyszólván elolvashattuk volna. Tehát összességében az, hogy nem jelentek meg, ebből a szempontból nem jelenti azt, hogy nem fog információhoz jutni a magyar nyilvánosság. Vagy mondjuk úgy, hogy fideszes politikusok mondanak olyat, amik mások esetében természetesen súlyos következményekkel járnak.

Most nem erről kívánnék, hanem a tartalmi részéről kívánnék beszélni, hogy miért nem tartja a Fidesz fontosnak azt, hogy ide eljőjön és erről bármilyen tájékoztatás legyen, ami Ausztriában történt. Ausztriában az történt, hogy az alkancellár egy videón bevallotta azt, hogy állami megrendelésekért cserébe azt kéri az oroszoktól, hogy vásároljanak médiát, amit utána ő tud használni. Az a helyzet, hogy egy ilyen jellegű tranzakció mindenféleképpen végbement már Magyarországon, ehhez nem kell semmilyen bizalmas vagy semmilyen titkosszolgálati tudás, ugyanis Paks II.-ről pontosan tudjuk, hogy az egyik legnagyobb megrendelés. Pontosán tudjuk, hogy Paks II. kapcsán hol és mit hirdetnek a Paks II.-vel üzleti kapcsolatban lévő állami cégek, és szerintem ezekből az információkból össze lehet rakni, hogy ugyanúgy Paks II.-nek is nagyon jelentős nemzetbiztonsági kockázata van, ugyanúgy az orosz befolyás része, és amúgy ugyanúgy van osztrák szála.

Pontosan azt is tudtuk eddig is, hogy Ausztriának az orosz kapcsolatai nagyon szerteágazóak és problémát jelentenek. Problémát jelentettek a Mol ellenséges felvásárlási kísérlete, a Szurgutneftegyaz kapcsán, illetve problémát jelentettek például akkor, amikor a külügyminiszterhez elment az orosz elnök esküvőre, vagy a különböző horvátországi, illetve egyéb nyugat-balkáni bankügyletek kapcsán is. Érdekes módon ez nem fontos a Fidesznek, nem akarják soha megállítani Moszkvát, soha nem akarnak azzal szemben nemzeti érdeket érvényesíteni. Egy irányba megy csak az ő nemzeti érdekérvényesítésük, ami nagyon káros Magyarország függetlenségére.

Tehát végezetül csak annyit szeretnék mondani, hogy én a magam részéről minden ilyen írományhoz csatlakoznék, amit a kollégák elmondtak, és gondolom, hogy amikor újraindulnak a parlamenti rendes ülésszakban az új bizottsági ülések, akkor majd teljesen más jellegű kérdésekben, de biztos vagyok benne, hogy tovább tudjuk folytatni ezt a bizottsági munkát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Összefoglalva akkor, mielőtt elköszönnék egymástól, megfogalmazunk egy írásbeli levelet és kérdést a belügyminiszter, illetve a külügyminiszter uraknak, mely szerint állásfoglalást várunk arra, hogy vajon ők adták-e utasításba, hogy a magyar elhárítás és hírszerzés, vagyis a polgári titkosszolgálatok ma ne jelenjenek meg, adott esetben törvényt sértve, a Nemzetbiztonsági bizottság előtt, avagy a Fidesz más prominensei adták-e ezt az utasítást. Nem tudom, melyik forgatókönyv a jobb vagy rosszabb. Szerintem egyik sem, de egy biztos, hogy szomorú tényként tízéves bizottsági tagságom óta először le kell szögezni, hogy most már a látszatminimum sincs meg, ahogy Molnár képviselő úr is fogalmazott. Most először

vagyunk abban a helyzetben, hogy egy törvényesen, szabályosan összehívott nemzetbiztonsági bizottsági ülésen a titkosszolgálatok egyetlen munkatársa sem jelent meg. Ilyen eddig nem volt.

Nagyon kíváncsian várom Kövér László állásfoglalását is, és tőle leginkább arra szeretnék választ kapni, hogy javaslatot tesz-e ezek után a Nemzetbiztonsági bizottság megszüntetésére és feloszlására, mert azt hiszem, hogy talán túl öregek vagyunk mi már ahhoz, hogy bohóckodjunk egymás között. Azt, hogy a Fidesz képviselői nem vesznek részt, megszoktuk, de az, hogy a titkosszolgálatok sem jönnek el, teljesen példátlan, és az elmúlt 10 évben, de lehet, hogy sokkal több évben ilyen soha nem fordult még elő. A mai nap szégyene, azt gondolom, még jó ideig, most ez a pillanat.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen mindenkinek. Én azt gondolom, hogy a sajtót mindhárman tájékoztattuk arról, hogy mi is történt, és mi nem történt itt. Úgyhogy bízunk abban, hogy egy korrekt tájékoztatással a magyar demokráciáért aggódók táborát egy picit növelni fogják a mai munkásságukkal is. Köszönöm szépen, az ülést bezárom. További szép napot és jó munkát mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 20 perc)

Mirkóczki Ádám
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Podmaniczki Ildikó és Madarász Mária